

(Kort bemærkning).

Henry Christensen: Jeg har bedt om ordet for at fritage hr. Ivar Nørgaard for at skulle gå til frokost i bevidstheden om, at han gik til frokost i vildfarelse. Jeg har ikke sagt med de bemærkninger, jeg gjorde tidligere, at vi ikke skulle have overenskomstansatte i fremtiden. Det, jeg har bedt om at man overvejer i tjenestemandskommissionen, er, at man gør op, på hvilke områder man skal bruge det ene ansættelsessystem, og på hvilke områder man skal bruge det andet ansættelsessystem. Jeg tror nemlig, det er en meget dårlig politik at tro, at man skal have begge ansættelsessystemer i de samme stillinger; jeg tror, man må gøre op: hvor skal man bruge det ene system, og hvor skal man bruge det andet system.

(Kort bemærkning).

Ivar Nørgaard: Dette afkræftede på ingen måde det, jeg sagde, idet det at gøre op, om man vil have tjenestemandsansatte på et område eller overenskomstansatte på det samme område og kun én af delene, er en sag, der må afgøres af både overenskomstansatte og tjenestemandsansatte.

Man kan ikke i tjenestemandskommissionen med det nuværende kommissorium tage stilling til det spørgsmål og slet ikke uden at lade de overenskomstansattes organisationsfolk være med ved denne afgørelse; derfor ønsker jeg stadig at høre lønningsministerens syn på denne sag.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet til kl. 14³⁰.

Mødet udsat kl. 13.

Mødet genoptaget kl. 14³⁰.

Forhandlingen genoptoges.

Kai Moltke: Ja, jeg skal jo ikke nægte, at sæsonen har været travl her, men undertiden må man så også pege på noget af det, som blev glemt, og som der er grund til at

minde om; ellers har vi jo ferien bl. a. til at stille skriftlige spørgsmål.

Ministeren for nedrustningsanliggender afgav i sin tid en erklæring her i tinget om, at når Thuleaffæren var undersøgt og afklaret, ville tinget få en udførlig redegørelse for alle enkeltheder samt adgang til debat. Jeg vil blot minde om det her. Jeg er klar over de vanskeligheder, der har foreligget, men det er altså den del af regeringsprogrammet, som bl. a. står tilbage. Og i sin tid lykkedes det en partifælle af nedrustningsministeren, hr. Svend Haugaard, at få forelagt Genève-traktaten i skriftlig form for folketingets medlemmer, af hvis indlæg det fremgik, at en stor del af dem ikke vidste, hvad der stod i den traktat. Den blev tilgængelig for almindelige mennesker, derunder folketingsmedlemmer. Jeg vil henstille, at man samtidig med, at man tager disse problemer op, på lignende måde forelægger en ordret gengivelse af de mellem USA og Danmark bestående traktater, aftaler og vedtægter vedrørende Grønland. Mere skal jeg ikke sige om det spørgsmål.

Så har jeg ikke rigtig fået fornemmelsen af, om medlem af den konservative gruppe hr. Erik Kragh forberedte et mistillidsvotum til regeringen eller betragter den nu siddende regering som nærmest kommunistisk i sin stillingtagen. I alle tilfælde kom der den anklage, at kommunisterne udfoldede deres taktik med ensidigt at forlange bombestop over Nordvietnam. Hvis hr. Erik Kragh havde været opmærksom, og hvis han gennemlæste regeringserklæringerne her i tinget endnu en gang, tror jeg, han ville finde en sådan formel som, at et realistisk forhandlingsgrundlag netop må bestå i, at man skaber et forhandlingsklima gennem et betingelsesløst bombestop over for Nordvietnam.

Jeg skal ikke blande mig i de indre forhold hos de konservative; de kan jo være hyggelige, og fri meningsudveksling er naturligvis noget, som vi alle sammen her i tinget sætter pris på. Men det var måske dog rart at få en formulering af hr. Erik Kraghs beskyldninger: kræver man ensidigt bombestop i Vietnam, er det så et udtryk for, at man fører en i sit væsen kommunistisk politik? For så tror jeg, regeringen må tage dette standpunkt op til overvejelse.

Dernæst kom hr. Erik Kragh med en i og